

Slovenskej republiky

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **A.K.** bývajúceho v B.B., proti povinnému **PaeDr. R. K.** bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. D.H., advokátkou v B.B., **pre vymoženie 1 375,88 € zameškaného výživného a 116, 17 € bežného výživného**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1 Er 1113/2006, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. augusta 2010 sp. zn. 12 CoE 205/2010, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie **odmieta**.

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Banská Bystrica uznesením z 3. marca 2010 č. k. 1 Er 1113/2006 – 157 exekúciu (pre vymoženie pohľadávky vo výške zameškaného výživného a bežného výživného), ktorá začala pred súdnym exekútorom JUDr. M.M. , so sídlom Exekútorského úradu B. B pod sp. zn. EX 2035/2006 zastavil z dôvodu, že uznesením zo 17. 7. 2009, právoplatným 24. 11. 2009, vyhlásil exekúciu za neprípustnú (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Povinnému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 776, 85 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Uviedol, že vzhľadom na dôvod zastavenia exekúcie (dobrovoľná úhrada vymáhanej pohľadávky povinným po začatí exekučného konania doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi 17. 7. 2006) je namieste, aby trovy exekúcie súdnemu

exekútorovi uhradil povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku), ale nie vo výške uplatnenej súdnym exekútorom (915,11 €). Súdnemu exekútorovi v súlade s uvedenými ustanoveniami vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len vyhláška) priznal odmenu pozostávajúcu zo sumy 138 € (10 % zo sumy 13 75, 89 zameškaného výživného - § 5 ods. 1), 418, 50 € (10 % zo sumy 36 x 116,18 € bežného výživného - § 4 ods. 2), 3, 32 € (zrušenie blok. účtu TB - § 21 písm. a/), 93 € (hotové výdavky - § 22), 46,90 € (tlač, kopírovanie 469 x 0,10 €), 34, 40 € (poštovné 26 x 0,40 €, 15 x 1,60 €), 1, 70 € (telekomunikačné poplatky , 10 € (režijné náklady - kanc. materiál, obálky), 146, 11 € (19 % DPH), spolu vo výške 776, 85 €. Súdnemu exekútorovi nepriznal odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosť povinného vo výške 99, 58 €, ktorú nemožno považovať za účelne vynaložené trovy exekúcie a odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie (16, 60 €), z dôvodu, že návrh podala zástupkyňa oprávneného (teda nebol spísaný na exekútorskom úrade) a následne upravil aj zníženej odmene zodpovedajúcu 19 % DPH (124, 03).

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie povinného uznesením z 5. augusta 2010 sp. zn. 12 CoE 205/2010 uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie (napadnutého odvolaním) zmenil tak, že povinný je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 708, 34 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Nestotožnil sa s výškou 19 % DPH, priznanou súdnemu exekútorovi prvostupňovým súdom, pretože táto mala byť určená zo sumy 556, 50 € (10 % zo sumy 1 375, 89 € a 10 % zo sumy trojročného bežného výživného 36 x 116, 18 € - § 5 ods. 1 , § 4 ods. 2 vyhlášky). Pokiaľ ide o hotové výdavky súd prvého stupňa nevychádzal dôsledne z ustanovenia § 22 vyhlášky, podľa ktorého súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti. Táto zahŕňa najmä cestovné náklady, poštovné a telekomunikačné poplatky , znalecké náhrady a iné poplatky. Súd prvého stupňa priznal súdnemu exekútorovi hotové výdavky v celom (ním) uplatnenom rozsahu , s ktorým sa nestotožnil. Oporu v citovanom ustanovení majú len uplatnené hotové výdavky titulom poštovného (34, 40 €) a titulom telekomunikačných poplatkov (1, 70 €). Uplatnenú náhradu nákladov za tlač a kopírovanie vo výške 46, 90 € a režijné náklady 10 € súdny exekútor skutkovo ani právne neodôvodnil . Tieto náklady , ako aj náklady za iné administratívne práce spojené s bežnou činnosťou a chodom exekútorského úradu súdnemu exekútorovi ani priznať nemožno z dôvodu, že sú zahrnuté v odmene súdneho exekútora (§ 25 vyhlášky). Výška a účelnosť iných režijných nákladov vzniknutých

súdnemu exekútorovi nie je preskúmateľná a odôvodnená. Preto s prihliadnutím na rozsah a náročnosť exekúcie za primerané považoval režijné náklady vo výške 10 € vzniknuté v súvislosti s materiálnymi nákladmi na kopírovanie, tlač, zabezpečenie obálok a pod.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie povinný. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). U povinnosti zaplatiť trovy exekúcie za opísaného skutkového stavu (uvedeného aj v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa) považoval za také, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na vzniknuté prietahy v konaní nezapríčené jeho osobou, ale súdom a súdnym exekútorom a vyhlásenie exekúcie za neprípustnú na základe jeho návrhu. Uviedol, že vyživovaciú povinnosť voči oprávnenému si vždy zodpovedne plnil (v súlade s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu) a exekúcia v danej veci je šikanóznym výkonom práva zo strany oprávneného a ním povereného súdneho exekútora. Nepovažoval za správne, že vo výroku rozhodnutia odvolacieho súdu neboli zohľadnené trovy exekúcie, ktoré súdnemu exekútorovi zaplatil (vo výške 232,36 €) a že z vyúčtovania trov súdneho exekútora nevyplýva časové hľadisko ich vzniku dôležité vzhľadom na zmenu právnej úpravy. Za neprimerané a nepreukázané považoval hotové výdavky za tlač a kopírovanie (469 strán), poštovné (41 poštových zásielok) a režijné náklady.

Oprávnený sa k dovolaniu nevyjadril.

Súdny exekútor navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením (o trovách exekúcie). V zmysle ustanovenia § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je prípustné, proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd

rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska . Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu , ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/. Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu , ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 2 O. s. p.) , ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky . Ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia , ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko v prejednávanej veci bolo dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu týkajúce sa trov exekúcie – dovolanie proti nemu nie je prípustné, lebo ide o rozhodnutie vykazujúce znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované vo vyššie citovanom ustanovení § 239 ods. 3 O. s. p.; je teda nepochybné, že prípustnosť dovolania povinného z ustanovenia § 239 O. s. p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie) , neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu) , ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoc súdov, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným) . Existenciu niektorej z vyššie uvedených väd povinný nenamietal a nezistil ju ani dovolací súd.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania povinného nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 O. s. p., ani z ustanovenia § 237 O. s. p.. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa potom už nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti .

Dovolací súd nepriznal v dovolacom konaní úspešnému oprávnenému trovy dovolacieho konania , pretože mu žiadne nevznikli (§ 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. apríla 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta